ניזאם

טערקישע סיגארעטס

10 פאר 18 סענט

2 פעקעדזשעס פאר 35 סענט

דער פארברעכער

אן אינטערעסאנטער און שפאנענד־ער ראמאן, אויס דעם אידי־שען לעבען פון פוילען. און קאנאדע.

באארבייט פאר „אידישען זשורנאל"

פון י. ב—ם

(104־טע פארזעצונג.)

לייזער האט ניט געגעסן־פערט.

— פארזיאס שייזינסטו — האט חנה'לע געפרעגט.

— דערפאר וויל איך האט ניט וואס צו עגטפערען, — האט לייזער געזאגט.

— איז ביי דיר שוין פעסט באשלאסן, אז ניט אלזיים צו פאהרען, — האט חנה'לע מיט גייזטיגקייט גע־פרעגט.

— דערווייל יא — האט לייזער גע־עגטפערט.

— טא וועל איך מיט פערצלען פאהרען צוריק אין דור.

— נא, נא, נא! — האט זיך לייזער צולאכט, — דו מיט פערצלען וועלסו שוין אהן מיר ניט פאהרען, — פארוואס, — האט לייזער זיך ווי נערריש. — פאהר! האסט צו באצאהלען פאר'ן האטעל?

— טא וועסט באצאהלען, — דו ביזט דאך דער מאן, — וואס דו האסט דעם האטעל גערופען.

— נו, איז א כאזן ביזט האסט? — האט לייזער ניט אויפגעהערט צו לאַ־בען.

חנה'לע האט זיך ערשט ארומגעזוכט, אז זי האט ניט מיט וואס דעם האטעל צו פאלאנען, — אז ביי איהר איז קששענע געווען זיך ניט מיין רוהיגע, — וויל דיר זער האט איהר אנגעזאגט, — אז דער וועג איז פול מיט גרבים, — די באהנען זענען פארפלייצט מיט זיי, — אין דערפאר וועט ער הויטען דאס מערט ביז זיי וועלען מר־קען צו דער שוה.

זי האט זיך אבער ניט פארלירען אין ערקלערונג לייזער'ן, — אז זי וועט איהר באשלוס ניט ערהרען. — זיי מיזען צוריק פאהרען מיין ראאם, — אין דארט זאל ער־פרובירען אויספיהרען זיינע פלענער וואס ער מיינט.

לייזער האט אבער ניט געוואלט הער־רען פון דעם.

— עס וועט דיר נאר ניט הערפען, חנה'לע, — דו וועסט מיזען צושטימען צו אלעס וואס איך וויל פון דיר, — אייב דו ווילסט ניט פאלגען דיין מינד פון דיר, — אין זעלבסט ציטענטסטן — וויסען אין א כשונעגס הויז.

א ווילדער אויסגעשריי האט זיך אויס־געריסען פון חנה'לעס מ'ל. — זי האט זעלבסט ניט געגלויבט אז לייזער וועט צו דעם פעהיג זיין, — אז דער גוטער, אידי־לער מענש, וועלכער האט זי אזוי מעהיג, זאל דיינען אזוי אכזריזלוך זי צו מאר־כען, — וי א ווילטער האט זי זיך א לאן געטון צו דער טיר, — אום פון ציטער אויסצולויפען. לייזער האט איהר אבער מונצונג דעם וועג פארשטעלט, פארשלאר־סען דאס צימער, — אין דעם שליסעל צו זיך אין דעשענע געלייגט.

— דער אויס חנה'לע — האט ער א זאג געטון, — דו ווייסט יעצט אונטער דיין אורטייל, — אין דיין הרטה וועט זיין צו שפעט. — וויסען זאלסטו, — אז אין דעם האטעל זענען מיר פארשריבען אלס מאן אין פרוי. — איך בין דער בעל הבית אין גע־קומען בין איך מיט דיך צו א גרויסען געהויזען דאקטאר, — אום ער זאל דיך אונ־טערזוכען צו דו ביזט בייס ריכטיגען פאל־שטאנד. — דיין פראגהזיזיג האב איך זיי אינערגעגעבען באשטערט אין דעם, — וואס דו רייסט דיך אליין. — דיין ראדאם, אין האסט דיר איינגעגעבען אז א מאן וויל מיט דו ראוועק קיין גאלוועסטאן, — דו דער־צעהלסט אויך, — אז אנשטאט באשע־ווייסטו הנה'לע אין אז אומיצער האסט זיך אין דיר פארליעבט, — אין וויל דיך אפנארען. — דא אין ייען זענען פארהאן גרויסע פראפעסאארען. — זיי ווייסען אלעס פון מיר, — אין זיי ווארטען ביז דו וועסט אלזיים זיי דאס הערצעהלען, — האכאלס לאזען זיי ווייסען, — דו הערסט פאר־שפארט אויף דיין גאנץ לעבען. — זאגאר דער דאטעל אייטענטיטלער ווייסט פון דער קראנקהייט, — אין אזוי שנעל ווי דו וועסט אנהויבען ארויסציינען דיינע משוגענע שטיק, — בלוטיג א פארפאלענע.

א נצחון שטייכעלע האט זיך אויף לייזער'ס געזיכט באוויזען. — ער האט אויס־גענוצט דעם רעגטען וואסער, — אים זיך צו באשיטען פון אנדערנד וועלכען פארהאכט.

חנה'לע האט זיך פארלוירען. — א מינוט האט זי אלעס פארגעסען וואס מיט איהר האט פאסירט. — זי האט בלויז געזעהען א טיפעל ארום זיך, — וועלכער האט זי אזוי קלוג געפאנגען אז עס בלייבט פאר איהר איין אויסוועג, — דער טיף, אויב זי וויל ניט ארייפפאלען אין לייזער'ס הענט.

— אין דאס בוסטו מיין מלאך! מיין פארזארגער?! — האט חנה'לע שטעכיג געפרעגט. דאס ביזטו מיין בעל התמכות!

— יא, דאס בין איך, חנה'לע, — האט לייזער געגעטערט — צוויי יאהר האב איך טעפלאנעוועט, חנה'לע, צו פאר־לאזען מיין באשען אין אויעף איר דער וועלט אריין. — יעצט אז דו ביזט פריי, דו זארסט מיין חבר אין לעבען ווערען, — האב איך קיין רעכט הערצו?

— מיינמאהל אין לעבען וועסט עס פאסירען, — האט חנה'לע אויסגעשריען.

— אויסער ווען דו וועסט איבער מיין טויטען פערפער שפרייזען, — לעבעדיגער־זייט, לייזער, — וועט עס דיר ניט געלינ־גען.

— דו טויגסט עס בלויז, חנה'לע.

— ניין, — האט חנה'לע מיט איהרע לעצטע כוחות געשריען. אזוי וועט עס זיין!

לייזער האט זיך דערשראקען פאר איהר שריען. ער האט מורא געהאט אז מען זאל ניט דערהערען אין האדיאר, ער האט דארום א וואנ געטון.

— זיי אביסעל רהיגער, אויב דו ווילסט ניט נאך הייגטיגע נאכט זיין אין משיגעס הויז.

(וועט פארזעצעצט.)

מיטעטס פארקויף פאר מאשא זיידעל אין פולען גאנג.

עס ווערט שוין יעצט אין דער פארער ווערבער וועט שפיעלען הויטענדען דונ־מאר, דעם 17־טען פעברואר אין מעסי־האל.

די הויפט "פיטשור" פון דער פראג־ראם, וועלכע זיידעל וועט פארטראגען אין מענדעלסאנ'ס א מאנצערטא, ניט־יארקער קרוטיקער פארקויפערין, אז קיין־נער פון די גרויסע פידעל־שפיעלער האט הויט מאר אזוי קונסטלעריש ניט גע־שפיעלט דיעזע מאנצערטא ווי מאשא זיי־דעל.

ער וועט אויך שפיעלען א טארטיני ראנאטא, איינער פון די שעהנסטע פי־דעל־מאטפאוויצייעס.

טיקעטס $2.00, $1.50 און $1.00

ביזנעס שאנסען

פעלעמאנירט אדעלייד 153 פאר מעסעגדזשער.

אלס־אמרעמען שערען געשאפט פון אליזען פון 10 סענט און העכער. אלע סאמען, רייזער בליימס געשאפט אויך די נעוועהנליכע רייזערס געשאפט פון נעשליפען און אריינגעשטעלט ניי, הענטלאך צו לייזערס. פיר קומען נאך דער ארבייט. די אלערם, שארפער, רעזע 180 באסטחוירסט סט. מאנראנטא. אנט

פלאמבינג אין היטינג מאפפארט קא. מיר מאכען אלע ארבייטען בילינ בעסטע ציפרידענהייט. נאראנטירט 493 קוויי סט. וועסט טעלעפאנירט עדלייד 5277 קומען מיר גלייך מאכען דעם רושאב.

* * 9443

הוסטען און פארקיהלונגען מיינטו שלאפלאזע נעכט

מיט יעדער שטונדע, וואס מען פאר־לענגערט א פארקיהלונג אין פארהאן א נעפאהר. העלפט צו דער נאטור גע־זונט צו ווערען, געברויכענדיג

Dr Macey's Cough Cure

פריי 35 סענט. פארקויפט נאר ביי

Claude J Halloran

דראגיסט

202 Dundas W. Cor. Centre Av.
TORONTO

כשר וואורשט פעקטארי

בהכשר הרבנים הרב ר' יוסף ווייגרוב הרב ר' יעקב גארדאן

מיר זייגען די איינציגע וואס פאב־ריצירען אלע פארטען וואורשט און פלייזשען. בתכלית הכשרות. אונטער א שטרענגער רבנ'ישער השגחה אין מיט א שטענדיגען משגיח. לאזט אייך ניט נארען! הייס אלזגער נאמען מיט די נעמען פון די רבנים און דעם משגיח אויף די לייבעלס. אדרעס ווערען געשיקט איבער נאנץ קענעדע.

Kosher Beef Products Co.
664 Richmond St. W.
M. Salkovitch Mgr
Ont

געשיינקסע יאהרען

(א בילד)

פון ן. סעגאלאוויטש

... פאר אט דער דאזיגער אלטער אלטער אלס איר האבען דיר איין — סך חכל פעלט איר צו רוגדע הונדערט יאר נאך א יאר בערעצו. ניט מער וויפיל זי וועט נאך לעבען ווייס דער רומל, נאר זי אליין האלט, אז אידל יארען האט זי שוין אנגעלעבט און איצטער, דאס וואס זי גייט נאך ארום, דאס, וואס אידע אויגען זעהען נאך אזן די ליפען קענען נאך דאזונגען אזן בעגשען. אך, דאס איז אלין געשיינקט פון גאט. יעדער טאג, יעדע שעה אין מיטט — דאס איז אלין גע־שיינקט, דאס איז אלזו א מתנה פון הלם, וואס לעבט אויבען.

געשיינקטע יארען.

די אלטע איז רוהיג, די אויגען ווי־נען געזוכט אזן אז א מענש, זאגט זי, זעהט — לעבט ער נאר. זי גייט מיט א געגאלטען גראהען האב. ווערלער אין צוגעדעקט מיט א האלדערטער קופטע, די ווייסע כרעמען איבער די אויגען ווי־ינען ווי ווילבערנע עזוויי פרעסקעס אויף אן אלטער וואנד. מיין ציין האט זי שוין'ניט, נאר דאזונגען זאגט זי, דאזונגען מען מיט דער נשמה אזן ניט מיט די ציין.

זי אין שטענדיג נעבען איר סדכו־מנחה, ווייל דער סדכו־מנחה אין זייער א גרייסער — ניט זי צו אים. זי האט ביים סדכו מנחה מעגה שטענדיג א פאר אלטע בריעפען אין א שוואר שיידעל. די בריעפען טוט זי אן צילוב די קלייגע ביכשטאבען, די גרעסערע ווערטער קען זי, געלייבט דער איינדרשטער, לייענען אזן בריעפען.

זומער ציין קוקט זי ארויס פון פענ־סטער אזן ווער עס קומט צו נעהענטער ערדענס זי, זי קען אלעמען, עס מיינען זיין מוזדער פון די לעצטע נאסען אזן שטערטעל:

— קום נאר אהער, זאגט זי, קום אר אהער אינגעלע — די ביזט ניט מאיים דעם מלמד? אז אלטע האט געראפען, די אלטע טרעפט שטענדיג, ניט ווייס פון איר זונס שטוב, וואו־ר'ס לעבט איצט, ליגט דער אלטער בית־עולם. די אלטע ליגט שטענדיג מיט א טיפער אכטונג פון דעם אלטען בית־עולם. סך נייעם בית־עולם האלט זי ניט שטארק... ווייס איר וואס! ווער זאגט דא אויף דעם נייעם בית־עולם? מליבע שוסטערס עטליכע שניידערס אזן עטליכע בעשטע בעלי־חסדים... נעבער דא אויף דעם אלטען בית עולם זענען עטליכע פרומע דומות מיט דבנים מיט אלע אידע קרובים — א יחסן, א בית עולם!

אויף דעם דאזיגען בית־עולם האט די אלטע א אנגעזייטען כבד שוין פון א זר יארען אזן זי האט אליין ציגעקויפט ווי דער ווידער ארט ווערט אין מער נוגע אזן אסרן. א מענש האט שוין א כבד אזן אין שוין אנגע אלט. נאר ווייל מיינטקט יארען — אזוי דארף געוויס זיין.

די אלטע לעבט שוין מער מיט מיי־ער ווייטן, ווי מיט דער וועלט. שטענ־דיג קומט איר ווער צו חלום פון „דארטען" אזן זי הערציילט פאר אלע־מען די חלומות מיט אזא ערנסטקייט, אזנטם ווי זי וואלט ווידען פון די שכנים אזן דערציילט וועגען ווייטע לעבעדיגע נקנים...

באשר זי האט אלעמען איבערגע־לעבט אזן נאט האלט אלע אין אין ווינקלען מעג אין וואכען, וואכען אזן יארען.

אזן כל זמן מ'אזן לא נאר צווייטען די ווינדיגע מענשען, דארף מען זיין א מענש, אזן מ'דארף לעבען ווי א מענש. מרדכלען אויף לויפען כסדר פרומע תפילות אזן שבת אין זי נאר אזן אזן דער מענטש א ליסטיגע. א צופעדי־גע.

זי באסט יום כפור אזן בליבט א נאנצען טאג אזן שוין. די ווייבער ארום איר קוקען כסדר אזן וואונדערען זיך.

— זי די אלטע זולל זיין, רבוני של עולם, געבענשט וואס־ר'ס זיין.

אזן די אלטע אזן אויף אזן אזן.

— זי אין אלטע אין אין אלטע אין אזן אזן אזן